

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L'escut de la República Argentina.

Adolfo S. Bullrich,
ARCAJDE DE BUENOS AYRES

L'abrás de Catalunya á la República Argentina.

DE DIJOURS A DIJOURS

QUAN las Corts están tancadas, es quan els homes polítics de la restauració se dedican á fer *declaracions*. En aquest punt deixan molt endarrera als caloyos que á la Plassa Real s'entregan á la conquesta de didas, minyonas y criadas. Las *declaracions* de aquells *grans fulanos* van dirigidas al país; pero, afortunadament, aquest ni menos se *'ls escucha*.

En los set días que acaban de transcorre han declarat en Sagasta, l' Ugarte, l' Azcárraga, en Moret, en Gamazo, l' duch de Tetuán, en Silvela y no sé si algú més. Y tot per dir quatre tonterias que no condueixen á res. Els periódichs rotatius s'aprofitan de aqueixas *declaracions* ab l' idea de donar alguna amenitat á las sevas columnas; pero no ho conseqüeixen. ¿A qui pot interessar lo que cantan aquests aucells, si lo que diuen es tal vegada lo que teneu més lluny del pensament?

Aixís, per exemple, el Duch de Tetuán y l' mateix Silvela han tret á colació la idea de millorar las costums electorals, sentant qu' es una necessitat imprescindible que las Corts sigan la genufina repre-

sentació del país. Figúrinse si 'ls homes que tot lo que son ho deuen á haver donat tortura als procediments electorals, poden may estar cridats á purificarlos.

Hi ha tacas que no se 'n van per més que vulgan rentarse, y mans porcas son las que tenen aqueixas tacas qu' embrutan tot lo que tocan.

Tota reforma electoral qu' ells emprenguin podrá reduhirse á un simple cambi en els jochs de la prestidigitació. Els cubilets que emplean avuy han acabat per gastarse y fan fástich á tothom, fins als mateixos prestidigitadors que 'ls emplean, y si s' han proposat canviarlos es senzillament per veure si despertan algún interés entre la concurrència; pero tampoch ho conseguirán, porque tothom coneix de sobra las malas arts que posan en joch en las sevas artimanyas.

Ab motiu de una festa donada á palacio, se consideran desairats els fusionistas per no haverlos invitats á ballar. ab determinadas personas de la familia real. ¡Y cosa extranya la que resulta de aquest desaire! Precisament quan no 'ls invitan á ferho es quan els *fan ballar*.

Aixó de donar importancia política á una qüestió de ballaruga 'ns tréu uns cinquanta anys de sobre, puig sembla que torném als temps aquells, en que una preterició de aquesta naturalesa feya caure un ministeri. Ab aixó calculin si aném endavant, en el camí de la regeneració de las costums políticas.

Però 'ls polítics de la restauració son aixís: al punt á que han arribat las cosas, tot ho esperan de palacio. De que 'l país tinga ideas, aspiracions, ne-

cessitats, ni se 'n recordan. Afanyosos de ballar ab la més maca per lo qu' esperan alcansar de aqueixa preferència, deixan que 'l país vaji ballant ab la més lletja.

La mort de la reyna Victoria podría portar un cambi radical en la política exterior de la Gran Bretanya. Si 'ls inglesos no s'aprofitan de aquesta ocasió pera resoldre la sangrenta qüestió qu' están sostenint en el Sud d' Africa de una manera definitiva y inspirantse en els sentiments humanitaris y ab els dictats de la justicia, mes tart tal vegada no hi serán á temps.

La guerra ha canviat completament d' aspecte. Els comandos boers han invadit las colonias inglesas del Cap, trobant per tot arreu simpatias y auxiliars, y ocasionant á las forsas británicas continuos descalabros.

En Kitchener demana més gent; pero 'l número dels aficionats á anar á veure las caras dels valents boers, va disminuint de día en día, y com á Inglaterra 'ls soldats se reclutan com á voluntaris, se preveu ja 'l cas de que la mina de sanchi quedi completament estroçada.

Y la mateixa sort sufrirá més ó menos tart la mina de diners qu' encare raja, pero sense fruyt.

Ni l' or, ni 'l poderío del gran imperi británich lograrán domenyar may la decisió de un poble resolt á morir, avants que ser esclau, y que compleix fidelment el lema del venerable Krüger, quan va dir ab admirable serenitat:—[Tots y tot!]

PEP BULLANGA

ESPOLSADA

AS Cámaras francesas treballan ab gran activitat per extirpar la pugó clerical que havia anat invadint l' arbre de la República.

Es ja una maniobra molt antiga y coneguda la qu' emplean els reaccionaris, invocant la llibertat ab l' idea preconcebuda de treballar sense descans contra la mateixa llibertat que invocan.

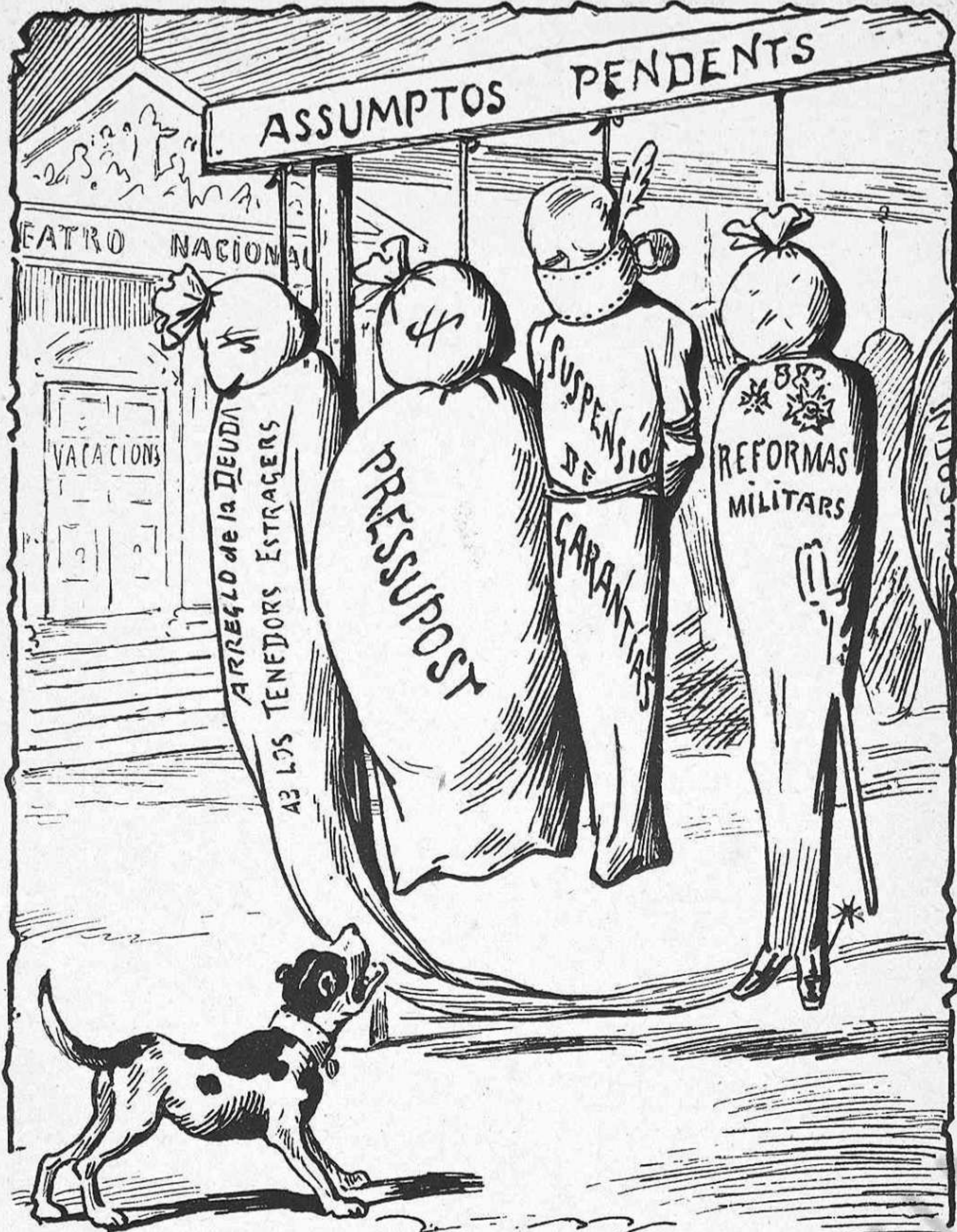
—Te reconeixém—li diuen á la llibertat—deixans viure donchs á la téva sombra; deixans fortaleixer baix el téu amparo.

Y pel séu interior acaban el concepte, dihent:—Que quan serém forts t' ofegarém.

Molt avants de que aquest cas puga arribar, la República francesa pren las degudas precaucions, y fa molt bé, porque la primera obligació tant dels homes com de las colectivitats y 'ls organismes es provehir á la seva defensa.

L' element clerical havia prés feya temps una gran

Las ocupaciones del gobierno, ó lo primer es lo primer

Van tancar las Corts, deixant molts assumptos pendents.

Y es que tenim las bodas de la princesa al damunt y se 'ls feya tart, per preparar adorns... ¡Pobres criaturas!

REPLICHS

A torném á tenir á n' en Memento á Barcelona. Y fins se diu qu' ara l' farán de la policia. ¡Alsa amigo!... ¡Qui li empetará la base quan siguiu polisson!

—Ha mort. ¡Pobre señor! Era cego y no podía veure las glorias pantorrillescas del seu germá. Aixís parlava aquest día un conservador de l' olla.

L' Ull chinich, periódich dels alumnos del quint any de Medicina, consigna que l' Prior de l' Hospital de la Santa Creu s' oposa á que s' reconegui á cap malalta de la Clínica de Obstetricia, fora de las horas de visita, perjudicant en gran manera las tas-cas de l' ensenyansa.

—Si volen palpar, que palpin els ventres de las sévas mares. ¡Olé per l' hermana que de una manera tan palpable demostra l' seu amor á la caritat y á la ciencia!

Ara es quan comensa á agradarme. Els fusionistas que han sacrificat las sevas tradicions liberals á las conveniencias de la monarquia, están molt cremats, porque en las fiestas reales no 'ls deixan ballar ab cap princesa.

Fácil será, que ara que 's veuhen desairats girin els ulls al poble. Pero l' poble, á qui han enganyat tantas vegadas, els cridarà:—Que bailen!

Els vestits de la novia, según en Coll y Rataflutis, corresponsal de La Garsa á Paris que com sab tothom es un verdader manyella qu' en tot se fica.

«Crech—diu—que podría hablar del casament de la Princesa de Asturias, ja qu' es aquí ahont se li fan els vestits. En Pagnis y en Worth son els que treballan porque tot estigui llest el día 31 de janer, según l' ordre que se 'ls hi vá donar ahir.»

Las modistas espanyolas podrán dir:—Ditxosas

las francesas, que sempre tenen mes feyna que no saltras!

Y ara un altra cosa que no son vestits. Es el mateix Coll y Rataflutis, qui la revela: «La reyna Isabel ha refusat anar á Madrid, puig sembla que no vé molt bé en el casament. Tampoch hi anirà D. Francisco, pero aquest es porque está molt malat y casi no 's pot tenir.»

Y ara per acabar, la revelació final. Inútil afegir qu' es també de 'n Coll y Rataflutis: «Sembla que 'ls nuvis no vindrán á Paris, y no hi vindrán per no tenir que fer visita al President de la República, ja que no tenen ganas de fer el rendez-vous á una institució que no es del gust del nuvi, ni de la novia.»

En aixó trobo que fan bé. Y casi millor que á Paris fora que anessin á Venecia, qu' es molt més poétich per uns casats de fresch.

Els venedors de periódichs, dilluns al vespre: —La Publicidad, con la muerte de la reyna Victoria.

La noticia era equivocada, y com la reyna de Inglaterra l' endemá encare vivia, els mateixos xicots cridavan:

—La Publicidad, con la resurrección de la reyna Victoria! ¡Son aixerits els venedors de periódichs!

Els frares, ab la deria de que no 'ls expolsin de Fransa, arriban fins al extrém de invocar la Declaració dels drets de l' home, obra de la Revolució.

Ja veuhen si quan els convé saben tornarse revolucionaris. Pero viuhen en un error. La declaració dels drets del home—el mateix títol ho diu ben clar—vá ferse per l' home.

Y ells no son homes: son frares. Vamos que á n' en Polavieja, desde que ha vist al Papa, li ha passat l' enfado. Y ara diuhen que 's disposa á tornar; pero no de bóbilis-bóbilis, sino ab la condició precisa de que han de ferlo gran d' Espanya.

¡Si home, si, tan gran com vulgui! ¡No ha sigut sempre un politich de pega? Donchs sent de pega, res mes fácil qu' estirarlo!

¿Per qué 'ls nens y 'ls concejals gosan tant vevent visitas? Porque siempre donan lloch á moure un xich de barrila.

Vam dí al clero si podría

fernos alguna rebaixa, y 'l clero 'ns va contestar... que ara li están fent el mánech.

Alló de las vintiquatre sembla que s' ha abandonat. Res. ¡Sic transit mapa mundi!, com solen di 'ls capelláns.

¿Me preguntas cómo estém de reformas militares? Preguntáho á n' en Linares, que crech que tampoch ho sab.

L. WAT.

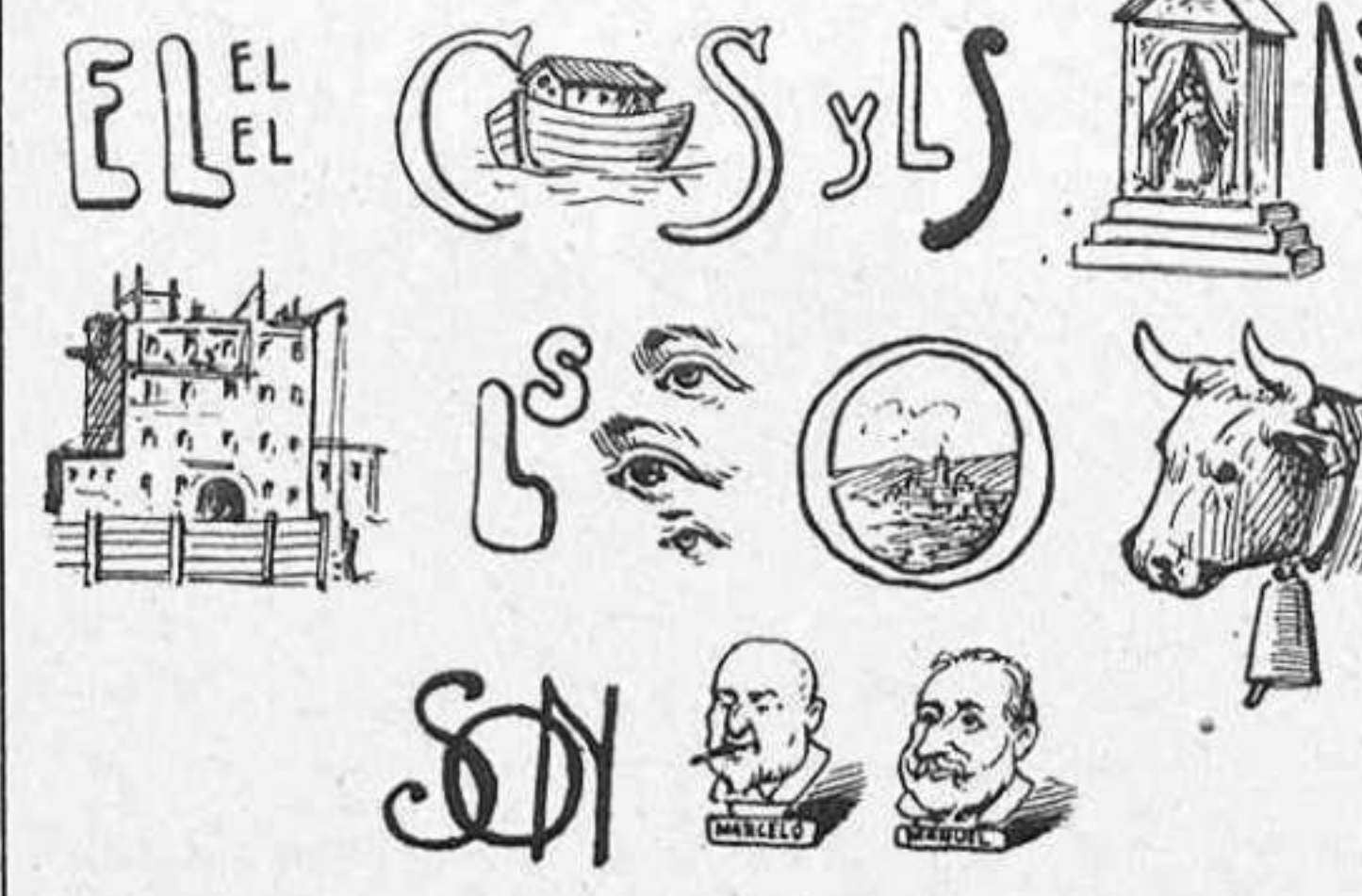
SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' PENÚLTIM NÚMERO 1.ª XARADA.—Ca-vi-te. 2.ª TRENCA-CLOSCAS.—Sebas al cap—Roig. 3.ª CONVERSA.—Blay.

ENDEVINALLAS

XARADA Quatre morts hi ha avuy al poble á causa de la total, y dos tres s' ho vulgui creure, vingui, y 'ls veurá enterrar.

PARET DEL CAFÉ GEROGLÍFICH ILUSTRAT

CORRESPONDENCIA

Caballers: Un mitrayre, E. Campistol, E. Anoslos, Joan Bosch y Romaguera, Un escribant retirat, Un mataperench (fossil ab tinta) y Climent Morera y Font: Que, al fl. 'ls inglesos perderian la Victoria ja feya temps qu' ho prevéyám; pero aixó no quitaba que vostés enviessin treballs una mica mes acceptables.

Caballers: Un frare enfadat (Masnou), Un millonari pobre, Quatre xifrats d' Alguaire, Las guerras mercantiles, Juanito, Francisquet Serra, V. Tatjé, Sisket D. Paila, Un gomós encarcerat, Mossen Flochs y Un N. morat pobre: Com que según de quin pá no 'n fem may rosegons, per aixó es que procurarem treure tota la miga possible de lo que 'ns remetem.

Caballer: Joseph Batista: Per favor, no 'n fassi encare de versos á la Primavera. Ab els seus cantos es capás de ferla retrassar; tingui compassió dels admellers!—Casimir B. de Cutó: Cada día ho fa pitjor.—E. Zola y B.: L' epigrama es molt lleugé y els cantars casi també... Ah! y alló de amovisar ton cor ons té bastant preocupats.—J. P. y E.: Las qualitats de lo qu' avuy se 'n diu epigrama son l' agudesa y la concisió. Donchs lo que 'ns ha enviat no es un epigrama: es un antítesis... ¿no sé si 'ns comprén?—Un de Blanes: El seu logogrifo está equivocad. Gracia no es cap nació. Gracia es un poble agregat (y no de boigs). Ho sabem per un espardanyer indígena. Sens dubte ho ha confós ab Grecia; porque no podem suposar que 's refereixi á Grecia, ni á Grecia, ni á Grecia... Ah!—T. Vinals: ¡Punyal, punyal, y repunyal, y qu' es dolent aixó, vátia l' out!—W. Obue (Sitges): No sabem que admirar més, si la bona intenció ó la mala lletra.—F. C.: Aquest Coll y Pujol que 'ns ha enviat sembla talment un cinch —A. Carrasca Gayan: Els amors dintre 'ls ataitis quan no son tractats per un Heine, no serveixen més que per espantar criaturas. Ademés seria fer propaganda pe 'n Samananch y no s' ho mereix.—E. J. P.: Las dugas ens agradan y anirán. Procuri, per xó, no decantarse al realisme descarnat que ja sab que no es género de casa.—Pau Pipas (Reus): Per un punt no va.—Rosendo: Al llegir la seva poesia 'ns ha agafat una comatosa que á Londres s' haurian pensat qu' entravam en el període agónico, y la pissarra de Las Noticias ja 'ns donaría per enterrats.—A. C. y J.: Diu un dels seus versos: La teva flayre ioh admeller! inspira... Y 'ls lectors no sabrán si 's refereix al arbre que fa admetllas ó á una mitja presa de xocolata. Aixó sobre que tot plegat es excessivament fluix.—Narcís del Toro: Vosté ab el temps no arribará á ser més que una grafomana mitjanía de la talla de l' Osorio... y es llástima (dich) y Gallardo.—S. B.: Ens creyám que 'ls solters tenian més intuició. Alló que li deyam volia significar que no anava prou bé. Lo d' avuy está molt millor, per més qu' aquell epitech ho desbarata bon xich.—A. C. R.: El sonet resulta més defectuós de lo qu' á primera vista semblava. D' alló de l' ánima morta y de la mortalla dels ingenis no n' hem pogut treure res en clar. Y 'ns dispensará que no li donguem opinió respecte als 108 versos restants porque no hem tingut temps de llegirlos.—Ll. Parcerisas: No, home, la Victory Queen (que vol dir la reyna Victoria) encare no s' havia mort may. Vosté la traboca ab en García Victory... Veu? Ja ho té explicat.—J. R. (Mataró): Parlar á últims de mes de un fet ocorregut el día 9, acusaría ben escassa activitat.—A. G. (Vilassar): Certs fets, encare que sigan certs, si no 's proban poden donar lloch á procediments judicials y disgustos.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8. Tinta Ch. Lorilleux y C.ª